

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crvcifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Stabilitur thesis proposita, Patrum atque in primis S. Cyrilli
Alexandrini, autoritate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

CAPUT V.

Qualiter dulcis Redemptor noster, inter patiens, summo animi gaudio exultaverit.

EVadit id quidem (ut existimo) manifestum ex dictis: cum compertum sit eum, qui id quod ardentius optavit, consecutus sit, eo denique potiri cum gaudio, atque prægressi desiderij magnitudinem, mensuram esse gaudij præsentis. Cæterum id ipsum hoc loco seorsum retractandum est, ut doctrina per se difficilis, ex dictis Sanctorum eodem promptius inveniatur, & enucleatius proposita, melius persuadeatur atque infigatur animis nostris.

§. I.

Stabilitur thesis proposita Patrum, atque in primis S. Cyprii Alexandrini, autoritate.

ERgo (uti modò cœpi dicere) pro ratione desiderij, patet quoque in ipsa suppliciorum perpessione Redemptoris nostri gaudium fuit. Nam licet secundum inferiorem animæ portionem, uti loquimur, cum summis confisteretur doloribus, tamen in supremo mentis apice, sublimi quodam complebatur gaudio: cum hac ratione sciret impleri voluntatem Patris, & genus humanum ad vitam & salutem adduci; eamque ob causam, ipsa dolorum patientia, veluti sibi præsertim complacita, libenter ac placidè frueretur. Quam in rem imprimis conspirantes habemus eos Patres, qui locum illum Canticorum: *Egredimini filia Jerusalem, & videte Regem Salomonem in Diademate*; ad Christum patientem transferentes, hoc est, inquit, *in spinea corona quam Christi capiti imposuit Judæorum Synagoga* (quippe

Cap: 3.

ait Clemens Alexandrinus: quem tanquam maleficum cruci-
 fixit, tanquam Regem coronavit) in die salutiferae mortis ejus, L. 2. Pedag.
c. 8.
 in qua proprio sanguine Ecclesiam sibi desponsavit: & in die la-
 titia cordis ejus; qua quidem salutare pro nobis mortem op-
 petens, nos ab hostis servitute liberavit, atq; ita Patris obtem-
 perans voluntati letatus est spiritu, licet carnis cruciatibus vexa-
 retur. Ita qui circumfertur trium Patrum nomine Com-
 mentarius apud Theodoretum, itemq; uno verbo autor,
 quaestionum ad Antiochum, inter opera S. Athanasij: No-
 tum autem (inquiens) quod dies passionis ejus, fuit dies letitia
 cordis, propter salutem nostram. q. 136.

At me praeter ceteris delectant verba duorum Patrum,
 antiquissimi Tertulliani, & S. Cyrilli Alexandrini, quae hoc
 loco placet expendere. In primis enim S. Cyrillus, expo-
 nens illa Christi verba Joannis 15. *Hec locutus sum vobis. ut
 gaudium meum in vobis sit. & gaudium vestrum impleatur,* di-
 cit eum locum accipi posse bifariam. Et primum quidem,
 in sensu obvio & facili, quasi id duntaxat velit Salvator, ut
 discipuli sui in se gaudeant, *superna beatitudinis atq; gloria
 magnitudinem intelligentes.* Deinde (quem sensum altiore
 & reconditiorem esse dicit) ut nimirum Christus gaudium
 suum appellet illud, quod inter tormenta & opprobria, deq;
 ipsis adeo tormentis & opprobrijs, capiebat; quod haec co-
 gnosceret de Patris voluntate descendere, perq; ea homines
 ad salutem esse adducendos. *Nec vero unquam sputis dedeco-
 ratus (inquit) verbis derisus, verberibus caesus, & tandem pati-
 culo affixus, ullo dolore affectus fuit, sed decenti semper gau-
 dio plenus (quonia voluntatem Patris consummari videbat,
 & homines hinc salutem habituros non ignorabat) illa opprobria
 delicias esse putabat. Exultavit enim spiritu, instante jam
 cruciatu, & dixit: Confiteor tibi Pater, &c.* Itaq; ex men-
 te S. Cyrilli, *ut gaudium meum in vobis sit; hoc est, ut illis so-
 lummodo letari rebus velitis, quibus ego gaudeo; dolorum*

M m m z

felli-

scilicet atque opprobriorum tolerantia. Siquidem *banquet* latitiam elegi. Hæc & plura Cyrillus.

In quem nempe sensum accipi possunt: & illa Simonis
l. 4. c. 3. de Cassia, alioqui nonnihil difficilia, cum ait: *Impassibilis*
pendat in pœnis in animo Christus, excepto quod pro nobis datur,
sed non de pœnis in anima dolet. Amor suus insuperabilis non
permittebat animam dolere de pœnis. Eò videlicet, quod in
 supremo (quod ajunt) mentis apice, passiones suas summe
 nobis profuturas intelligens, eas approbaret, amaret, de
 illis lætaretur, & pro sua in nos charitate, sola mala nostra
 sentiret, non autem pœnas quibus nos ab illis redimere...
 quæ ideo utique etiam dulces essent amanti. Quò spectat
 & illud Seraphici Doctoris in Prologo sententiarum: *Dol-*
cissimus noster JESUS tantò circa nos afficiebatur teneritudo
amoris, ut non videretur ei grave, pro nobis sustinere extremam
& acerbissimum mortis genus.

§. 2.

Ad idem elegans Tertulliani locus expenditur.

l. de Pat. c. 3. **S**ed nervosè, ut solet, atque in rem præsentem appositè
 Smè Tertullianus; cum velut mirabundus quassillet,
 quando DEI filius nostrâ causâ mortem subiturus venerat,
 nunquid tamen subeunda morti etiam contumelijs opus fuerat,
 sed saginari (inquit) voluptate patientia discessurus volebat:
 Hinc enim esse, quod desuitur, verberatur, deridetur, sicut
 vestitur, sædioribus coronatur.

Bellè Tertullianus assignat Christo voluptatem patien-
 tiæ; quod (ut jam etiam ex S. Cyrillo vidimus) opprobria
 & cruciatus reputaret delicias suas; & hoc velut cibo je-
 cundissimo ac suavissimo libenter ac cupidè velceretur.
 Quod ipsum ut etiam significantiùs exprimeret, saginandi
 verbo eam in rem aptè usus est, nempe ut illud efficeretur:
 veluti in animali saginando deligendus est cibus conveni-
 ens,